

HAVRÓGVING

EG HAVI ROYNT AT VÍST MEG SUM EIN MANN

Eg havi verið heilt tætt við at geva skarvin yvir. Tað sigur kendi havrógvarin, Livar Nysted í Hvannasundi. Men tað gjørdi hann ikki og síðani hevur hann havt bæði stórar sigrar og stór vónbrot. Eg havi altíð lagt dent á at vísa meg frá míni bestu síðu, sigur kendi havrógvarin

Áki Bertholdsen

– Eg havi altíð lagt stóran dent á at víst meg sum ein mann og at vísa meg frá míni bestu síðu.

Tað sigur kendi havrógvarin, Livar Nysted úr Hvannasundi.

Hann hevur róð um fleiri heimshøv við árabáti og hevur sett fleiri heimsmet, sum hann fegnast um - eitt heimsmet, hann er so karvandi líkaglaður um.

– Hetta er ein tann harðasti ítróttur í verðini. Viku eftir viku situr tú vátur, svangur og kaldur umborð á lítum árabáti og fær lítlan og ongan svøvn, í mesta lagi hálvan annan tíma ísenn. Og hendir nakað, er langt eftir hjálp og tú veit, at fyrr ella seinni kemur tú í illveður og at stórus vandi er fyri, at báturin hólvið og tí endar á blámnum. Tað er ómetaliga strævið fyri kropp og sál.

– Men tað er nakað, tú fært í blóðið og so er einki at gera og eg ætli mær avstað aftur, sigur hann.

Og hann sigur, at at í øllum hann ger, er hansara lívsáskoðan, at vísir tú teg frá tíni bestu síðu, kemur tað tær til góðar, kanska ikki beinanvegin, men so seinni í lívinum.

Segði ja fyri at fáa frið

Tað var annars av berari tilvild, at Livar Nysted yvirhøvur fór í holt við at rógva.

– Eg arbeiðdi hjá Føroya Bjór, tá ið eg varð biðin at

koma umborð Nevið Reyða at rógva kapp. Eg sýtti, tí eg hevði ongan áhuga fyri kappróðuri. Men teir gingu á meg og at endaði játtaði eg. Men eg gjørdi teimum greitt, at eg lovaði ikki, at eg varð drúgvur umborð.

Livar Nysted fór umborð á Nevið Reyða og longu tað fyrsta kvøldið var lagnan avgjørd, tí hann varð púra burtur í at rógva.

Men sum tíðin gekk fór hann at tosa um, at tað var

vóru rættliga lotir vit komu aftur, og tað var ikki stuttligt at fara aftur til arbeiðis, sigur hann.

Sníktu seg avstað

– Men í 2005 gjørdi teir av at royna einaferð afturat. Hesa ferð vóru teir fyra mans í einum áttamannafari.

– Av ringum royndum reypaðu vit ikki so nógv um ferðina hesa ferð, men sníktu okkum mestsum avstað á hálvari nátt.

» Tá ið ordiliga eri í kolakjallaranum, hyggi eg at føroyska flagginum

ólusáluga stutt bara at rógva 1000 og 1500 metrar og tí var tað skjótt at tankin spratt um at rógva um hav.

– Eg og nakrir við mær samdust tiskil um, at tað kundi verið stuttligt at róð til Hetlands.

Hetta var í 2003 og vit vistu púra einki um havrógving, so vit lupu bara í út í tað. – Vit læntu Norðoying til ferðina, men fyrireikingarnar drógu út, so tað var ikki fyrr enn í seinast í september, at vit vóru til reiðar at fara.

– Konurnar noktaðu okkum fara einsamallar, so vit fingi eitt línuskip at fylgja við okkum.

Livar Nysted sigur, at teir komu ikki langt, tí veðrið var ringt og teir máttu gevast.

– Vit høvdu reypað av ferðini í miðlunum, so vit

Livar Nysted sigur, at tann ferðin gekk munandi betri. Teir ætlaðu at klára tað upp á fyra dagar, men tað var mótvindur alla tíðina, so tað gekk ikki sum ætlað.

– Tann eina dagin hoyrdu vit nøkur øgilig buldur og tá ið vit kallaðu á Tórshavn Radio, fingi vit at vita, at vit høvdu róð okkum mitt inn í eina skjótivenjing hjá danska herflotanum. Danir vóru ikki blíðir, men venjingin mátti avlýsast, sigur Livar Nysted.

Tá ið teir høvdu róð í seks dagar, vóru teir komu heilt undir land í Hetlandi. Men tá kom óveður á teir og eitt skip hjá vaktar- og bjargingartæstan í Hetlandi kom til teir og mælti teimum staðiliga frá at halda fram. Tey boðini aktaðu teir og góvust.

– Vit vóru kaldir og illa

fyri, men tað var eitt ógvuliga stórt vónbrot at noyðast at gevast beint áðrenn málstrikuna, sigur Livar Nysted.

Aftur eitt vónbrot

Men hendan ferðin vakti dreymin um at rógva um eitt av heimshøvunum aftur til lívs, tí miseydnadu hetlendsferðirnar høvru hóast alt víst honum, at tað var kanska ikki heilt ómøguligt.

Livar sigur, at hinir ristu bara við høvðinum, men líka legði hann í og fór at kanna málið.

Tiskil setti hann seg í samband við ein havrógvara, sum leitaði eftir manning at rógva um Atlantshav, úr Gran Kanaria til Barbados.

Livar Nysted slapp ígjøgnum nálaureygað og varð ein av teimum 14 monnunum, sum vóru við at manna bátin á ferðini.

Men tað gekk ikki sum ætlað!

– Teir fyrstu dagarnar gekk ómetaliga væl, tí vit róðu 1000 fjórðingar upp á 10 dagar og tað hevði ongin klárað áður.

– Men so mistu vit róðrið. Vit rendu á okkurt, sum fleyt í sjónum, ella er ein hvalur komin undir róðrið og hevur skrætt tað av, vit høvdu sæð, at bóghvíthvalir vóru tætt við.

– Við ongum róðuri er ómøguligt at rógva og eftir at hava baksast eitt heilt samdøgur í ringum sjógvi, og stórari aldu, máttu vit ásanna, at einki var at gera



og skiparin gjørdi tí av at gevast.

Livar Nysted sigur, at hann var ótrúliga harmur um at teir máttu gevast, tí hann hevði vant í mánaðir og brúkt nógvan pening upp á ferðina, og hann dylir ikki fyri, at hann græt, tá ið hann ringdi heim at fortelja konuna tað.

– Summir bátsfelagir vóru eisini illa fyri og onkrir vóru bangnir. Men eg royndi at vísa meg sum ein mann og at kempa víðari fyri at fáa tað at eydnast. Samstundis royndi eg at eggja mínum bátsfeløgum til at kyra og at ugga teir og vera við tí góða orðinum.

Tá ið skiparin hevði tikið

avgerðina um at gevast, vórðu teir tiknir umborð á eitt russiskt farmaskip. Tá ið teir komu at skipinum, brotnaði báturin so illa, at stórt hol kom á so at sjógvur streymaði í hann.

Men 10 mánaðir seinni varð hann funnin aftur og tá fleyt hann framvegis og var ríkin um Atlantshavið. So báturin kláraði tað, men ikki manningin.

– Hetta vísir, at bátarnir eru rættliga góðir og tryggir, sigur Livar Nysted.

– Men hetta var eitt ógvuliga stórt vónbrot. Tá trúði eg, at mín tíð sum havrógvari var liðug, longu áðrenn hon ordiliga varð byrjað, tí eg sá meg ikki fíran fyri at reisa